

כדורגל

בחזית שכונת התקווה

על משחק הכדורגל שנערך היום שבת בו נברה מכבי תל-אביב על בנייהודה בתוצאה 2:1, כותב שייץ נזר:

איך שהגורל מתהקף — אי אפשר להאמין. רק לפני שנה היתה קבוצת בנייהודה מועד מדת לירידה לליגה א' וממש בכר לפנינו, לפני המשחק שלנו אתם, שלא ניקח את הנקודות. השנה היה המצב הפוך. אנחנו היינו בסוף הטבלה וזקוקים לנקודות. אלא מה? או לא היו סנטימנטים וניצחנו אותם, ולעומת זאת גם השנה דפקנו אותם.

עוד לפני המשחק חק החלטנו שאנחנו הולכים לנצח. עשינו אסיפה במועדון ו החלטנו לקחת את העניינים בידים. עד עכשיו השם של ה קבוצה נילחם בשביל לנו — עכשיו נילחם חם אנחנו בשביל ה שם. ראינו שמשחק

יפה ב"פסים" אינו נצחון. הסתכלנו על הדגלים והגביעים שבמועדון והחלטנו שלא יפה שקבוצה עם עבר כה מסורא תרד בכת אחת. אם כבר, או לאט-לאט.

בחזית שכונת התקווה המשחק הוא כרגיל קשה. ביחוד הפעם, כשבנייהודה הם אמבי ציונים מאוד, הולכים לאליסות. אבל ניצחנו כבר קבוצות גדולות מהם. בהתחלה חשבתי שיקבלו אותנו יפה. אבל כנראה שהמחלה המדבקת של מכבי יפו עברה גם לשם. כל הזמן, לפני ובזמן המשחק, צעקו לנו בלי הפסק: "מכבי לליגה א'!" ואחרי שהם הביקו את השער הראשון, כבר צעקו: "מכבי לליגה ב'!"

אבל כשנחם רוניק הישוה את התוצאה, וכעבור כמה דקות גם תקע את גול הנצחון, נעשו לי פתאום כולם אידישים. משחק יפה זה היה. אבל היה משחק חזק.

כסאות ובקבוקים. כשנגמר המשחק התנפלו עלינו האוהדים ונישקו אותנו, כאילו זכינו בגמר הגביע. אם היינו מנצחים את ר"א מאדריד לא היו עפות נשיקות כאלה. אבל אם תחשבו שבצעם קבוצה מהמקום האחד-עשרה ניצחה את המובילה בטבלה, אז תראו שהם צדקו.

כשחזרנו העירה כבר חיכה, כרגיל, אנשים על המדרכות, כדי לשאול מה התוצאות. אמרנו להם: שתיים — אחת. או הם אמרו: "יופי, היום לא קיבלתם הרבה!" כשאמרנו להם שאנחנו נתנו יותר משקרי בלנו, צחקו לנו. חשבו שמתחיים אותם.

אבל הדבר הכי מעניין היה כשירדנו מהגשר. כל אחד מהצופים לקח את הכסף שלו הבייתה. הם היו, כמחוממים על השופט, אבל המשסרה הגנה עליו. אנחנו הלכנו בשקט, או התנפלו עלינו. פתאום התחילו לעוף כסאות ובקבוקים. מזלי ש הלכתי ראשון ולא קיבלתי כסא בראש. ה שחקנים ברחו לאוטובוס וגם שם עפו אבנים ושברו חלונות. לא בכחנה תקעו גם מכות למילואים. חשבו שהם מהקבוצה הראשונה.

עד היום בטוח הקהל של בנייהודה שהקבוצה שלו מכרה לנו את המשחק. ב' רחוב שאלו אותי: "נשאר עוד כסף בקופה שלכם?" עניתי: "ברוך השם!"

עכשיו, אחרי המשחק הזה, שמעתי ש' אומרים שהנשיא כבר מחכה לי בגמר הגביע. אבל אל תספרו את זה. הבן שלו עובד יחד אתי.

במסלול

איפה היהודים?

יעקב חודורוב ונחום פטלמן, שני כדורגלני הנבחרת התיקנים, הפכו לאחורונה בעלי רכוש מכנים, פרט להיותם פקידים. ל' שיפור מצבם הכלכלי הם קיבלו בעזרת ההתאחדות לכדורגל הולוא, הפכו לבעלי מניות העוסקות בהסעת תיירים. "ליכ"ן המתאגדים היהודיים המפורס" מים, כמו טו לואיס, קיד ברג, הרי מאסון, גיו פוקס וכ"ו וכ"ז... בשאלה זו נפתח ביולטין מיוחד של אחד מגדולי אמרגני האיגרוף בריטיניה, ג'ק סולומונס, בו הוא מודיע שיגיע השבוע לישראל, כדי לסייע כאן בפיתוח האיגרוף המקצועני. הוא מתכוון לערוך באיצטדיון באסה קרב אליפות עולמי בין אלפונס חאלימי לבין אלוף אירוסה פייר קוזמינס.

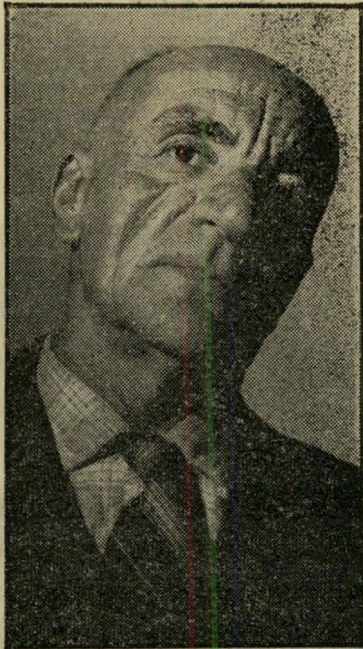
מלבד הצלחתו עם אותה צעירה לה הצמיח שדיים, זוקף ורט לזכותו מספר נשים נוס' סות, שבגופן הצליח לבצע, לדבריו, את פלא הנעורים המתחדשים.

מתח ונחשים. ורט עדיין לא יצר תיאוריה מדעית רפואית משלו. את יכולתו, הנראית בעיניו מופלאה, הוא מסביר בצורה פשוטה: "אני מכניס את עצמי לסוג מתח. אני מתאים את חיי היומיום שלי כדי להיות בכוסר".

ורט מודה שלא תמיד מאירה לו ההצלחה סנים: "פעם היה לי מקרה של כחורה, ש' פחדה מנחשים. לא קיבלו אותה לצבא. והיא פשוט לא היתה יוצאת מהבית, מפני שבכל חור היתה רואה נחש. היא באה אלי, והספקתי לעשות לה רק שלושה טי' פוליים, ולא הצלחתי אותה. בכלל, מקרים של פחד הם המקרים הקשים ביותר".

מחלה ופילמטום. מסגת גאוחו של ורט היא תקופת עבודתו בבית-החולים תל- השומר, אליו הגיע בנסיגותיו להעניק מכשורונתו המיוחדים לזנזשות הסובלת. סיפר דר' שלמה קולצ'ר, מנהל המחלקה הפסיכיאטרית, שתחת פיקוחה ביצע ורט את נסיונותיו: "הוא הציע את שירותיו למחלקה האורטופדית, ומשם שלחו אותו אלי. אפשר לאמר שהוא הצליח מבחינה מסוימת, אך אין לו כוח מיוחד. דבר כזה אינו קיים. כל רופא לומד כיום להפנט, ו' מסוגל לעשות זאת כמעט עם כל חולה".

האם פעולתו של ורט היא בתחום החוק? השיב דר' קולצ'ר, העוסק ברפואה פסיכו- לוגית קרוב לשלושים שנה: "בהיפנוזה מר' תר לעסוק רק בפיתוחו של רופא. הצרה שמעלימים עין מזה, ועד שיקרה אסון לא

מהפנט ורט בכל זווית נחש

יעשו כלום. אם אדם עוסק בהיפנוזה באופן פרטי, הוא ישרוף את אצבעותיו. הוא אינו מכיר את מחלות-הנפש, מטפל רק בסימפטום מים, ולא במחלה עצמה.

"יש מקרים רבים בהם מעוררת ההיפנוזה פסיכוזיה, שהיתה עד אותו רגע חבויה אצל החולה, והאיש בו טיפלו נזקק לאיש פון מידי. זה מסוכן מאוד לחובבי, ומוטב להיזהר!"

הווי

ARS GRATIA ARTIS: ביפו, סירב מבקר במועדון-לילה, שאשתו השתכרה ו' החלה רוקדת ריקודי-בטן, שלם עבור בק' בוק הקונצרט שהזמין, טען כי "אשתו הגישה תוכנית אמנותית עבור זה". לכל הרוחות: בתל-אביב, עלה חזאי ה' נמל למיגדיל-התצפית כדי למודו את משב' הרוח, הועץ משם בכוח הטופה, הובל ל' בית-החולים כשהוא חבול בכל חלקי גופו... בעלי אשכולות: בחיפה, נאלצה הנגלת בית-הקולנוע אורה להפסיק באמצע את הקרנת היום, בו נראה לוי אשכול מודיע על פיתוח הלירה, מאחר ונוער ב' אולם החל להשמיע קריאות קצובות: "לא רוצים אשכול — רק שקולד בזול".

רכי אדם

האיש שהצמיח שדיים

"יום אחד הכרתי על שפת הים בחורה שכמעט ולא היה לה חזה. היא היתה הולכת עם חזה מלאכותי ולא ראו את זה ברגע הראשון, אבל אני הרגשתי בחושים שלי שמשוה כאן לא בסדר.

"היינו נפגשים כל פעם, ויום אחד, ב' שיחה, הרגשתי שהיא עצובה ועיניה ממש נפוחות מדמעות. שאלתי אותה מה קרה. היא סיפרה שיש לה בחור שהיא טילה אהו זמן רב, ושהיא אהבה אותו. הם היו מתחבקים ומתנשקים. יום אחד, כנראה, חיבק אותה יותר מדי. בכל אופן, לפגישה הבאה הוא לא בא עוד.

"לא התביישתי ושאלתי אותה ישר: 'אולי אין לך שדיים, במקרה?'

"נכון, ענתה לי.

"וזהו הסיבה הסברתי לה, הוא הרגיש בכך ונבהל."

הזמנתי אותה אלי. כעבור ארבעה שב' עות כבר היה לה חזה נורמלי, זהו לא סובלת מכל התופעות שנבעו מחוסר חזה. הרגע הגדול. האדם שסיפר סיפור זה לא היה קוסם או מאסאגיסט. יוסף ורט (59) פשוט הקדיש את חייו להיפנוזה. הוא זנח כל דבר שעסק בו אי-פעם, החליט ש' ייעודו האמיתי לרפא אנשים סובלים, ב' עזרת המאגייה הטמונה לדעתו, בעמקי עי' ניו החודרות.

לא היה זה הייעוד הראשון בו בחר ה' איש בעל הפנים המקומטים והבשריים. ב' גליציה זנח את בית הוריו שומרי ה' מסורת, נדד עם קבוצת החנוץ שלו לארץ- ישראל. כאן היה מוביל זיפויף בגמלים, סבל, נגר, בנאי, שוט-רוכב בניגורמריה של הרברט סמואל, הנציב הראשון ליהודה. הוא למד חשמלאות, ומבלי לסיים את לי' מודיו המשך לעבוד כחשמלאי. בין הזמנים הפך דיג, חייל בצבא הבריטי, צלף ב' צה"ל, ומאוחר יותר נהג צבאי.

אחרי מלחמת-העצמאות החליט, כנראה, להיות אדם יציב יותר, לסחור בחיפה ב' המריבניין. אך עד מהרה מצא את ייעודו האמיתי. הרגע הגדול בא במפתיע, בעת הצגת סרט בלשי.

"הלכתי עם אשה אחת לקולנוע", סיפר ורט, "על הבד היה סרט-מתח, אבל היא כל הזמן החזיקה את הראש בידיה וטענה שהוא כואב. הסתכלתי בה בשקט ואמרת לי: 'תירגע, זה שום דבר, זה מיד יעבור!' "אחר כך עברתי עם היד כמה פעמים על המצח שלה, ופתאום היא אמרה לי שהכאב עבר לה."

"זה לא היה הפעם הראשונה שהרגשתי שיש לי כשרון להשפיע על אנשים. אבל זו היתה הפעם הראשונה שראיתי שאני יכול להשפיע השפעה היפנוטית ממש על בן-אדם. החלטתי שזה הדבר שאני צריך לעשות בחיים. עזבתי את כל הדברים ה' אחרים והתחלתי לעסוק בהיפנוזה."

קונצרים וזבל. יוסף ורט אסף את כל חסכוניותו, ארו את חפציו, עבר לגור בחדר מרוהט בתל-אביב. המהפנט-החובב לא הסתפק בידע שרכש על ראשה של מכרתו. בזמן הרב שעמד לרשותו, התחיל לקרוא ספרים מקצועיים וחוברות פופולריות. סיפר האיש בקול אב' עמוק: "קראתי אלפי ספרים וחוברות, אבל הרוב זה זבל. הם פשוט לא יודעים את האמת, ומספרים רק סיפורים על כל מיני קונצרים בהיפנוזה. אני לא עושה קונצרים. אני מרפא. לכן בחרתי רק בספרים הטובים, וזה יש מעט מאוד. אבל אלה שישנם מס' בירים בדיוק מה זה היפנוזה."

בין המקרים אותם הצליח ורט, לדבריו, לרפא:

- "ילדה שסבלה מאסטמה קשה, וכל הרופאים לא הצליחו להקל על סיבלה. אני טיפלתי בה שלושה-ארבעה טיפולים, ומאו היא לא סובלת מזה."
 - "אשה שסבלה מהפרעות בשינה. היא היתה לוקחת כדורי-שינה, ובקושי מצליחה לישון שעתים בלילה. אחרי הטיפול שלי, היא ישנה שש שעות בלילה, בלי הפרעות."
 - "ילד צעיר מאוד סבל מפריחה ומ' פצעים על עור-היד. אני טיפלתי בו כמה פעמים בזמן שהוא ישן, והוא הבריא לגמרי מכל הפצעים."
- אך בעיקר מתפאר ורט כי הוא מצליח לשנות את מידות הגוף של נשים שמנות או רזות מדי. "זה חשוב מאוד בשביל נשים!" הוא מסביר לכל המעוניין בכך. "אני עושה דברים שעוד לא הצליחו לעשות בכל העולם!"

הנערה בחלון הראווה

היא הנערה המציעה את סחורת האהבה למכירה בבית-הבושת ב' אמסטרדם של הולנד, בו יושבות הנערות בחלונות הבתים לביקורה כל עובר ושב.

אף סרט לא הצליח לחדור ל' סודות האהבה כסרט זה, המוצג ממוצאי השבת הקרובה על-ידי חברת סנפילים בקולנוע אוריון בתל-אביב. כסרט, לו צוות מובחר ביותר, בולטים מרינה ולאדי (בח' לון הראווה למעלה), לינו ונטורה, מגאלי נואל.

"הנערה בחלון הראווה" היא דרמה העולה על כל סרטי האה- בה עד כה, סיפורם של אנשים העובדים וסובלים והמחפשים את אשליית החיים, כי מחשבתם האחת היא לחיות, ולא חשוב באיזה מחיר.